

[Forsvarsministeren.]

tet er udarbejdet med meget stor Forsigtighed, man regner med en ualmindelig hurtig Amortisation, og det er temmelig sikkert ogsaa nødvendigt. Men skulde det vise sig, at man kan faa mere indenfor Budgettet paa de 3,1 Mill. Kr., vil der naturligvis ikke være det mindste i Vejen for, at man kan danne Reserveafdelinger, saaledes at Vaabenet paa den Maade faar større Dimensioner end ifølge Lovforslaget.

Jeg kommer saa til § 299 i Lovforslaget. Det er en særdeles vigtig Paragraf. Den indeholder kort fortalt den Bestemmelse, at naar denne Lov er vedtaget, saa skal den holdes, indtil den er afløst af en ny Lov (Munterhed). Jeg kan se, at der er ærede Medlemmer, der rejser sig i Sædet, de skal ikke blive forbavsede, jeg har forudset det. Jeg mener, at saa vidt det er muligt, maa hele dette Spørgsmaal ind under fastere Former, end vi har haft hidindtil. Nu i Øjeblikket har vi en Venstregering, om en Tid maaske en socialdemokratisk Regering eller en anden, og saa kan disse skiftende Regeringer efter Forgodtbefindende ganske rolig sabotere ved at nedsætte Beløbene den ene Gang efter den anden, saaledes at det hele til syvende og sidst intet bliver værd, og man har saa Rammer uden Materiel. Derfor har jeg med velberaad Hu indsat en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg egentlig vil kalde Nøglen til Lovforslaget. Jeg skal tillade mig at læse op, hvad der staar:

„Med de i §§ 297 og 298 nævnte Undtagelser kan Ændringer i og Afgivelser fra nævnte Lovs Bestemmelser kun ske ved særlig Lov.

Paa hvert Aars Finanslov opføres, saa længe nærværende Lov er i Kraft:

Til Vedligeholdelse af Hærens Krigsmateriel, Forbrug af Øvelsesammunition m. v. samt Erstatning for forældet Materiel. 4 300 000 Kr.

Til Vedligeholdelse af Søværnets Krigsmateriel, Forbrug af Øvelsesammunition samt til Erstatning for forældet Materiel, herunder Torpedo- og Mine-materiel (jfr. III. Søværnet § 208)..... 6 800 000 —

Til Vedligeholdelse og Fornylse af Luftvaabnets Materiel 1 640 000 — “

Jeg mener, det er nødvendigt, at vi faar hele dette Spørgsmaal — det vil jeg i alt Fald bestræbe mig for og arbejde for her i Rigsdagen — ind i mere faste Former

end hidtil. Ingen og allermindst naturligvis de, der har deres Virksomhed under disse Vaaben, kan være tjent med det, som det nu er. Vi har haft en socialdemokratisk Regering, som i Virkeligheden ganske stille saboterede Lovene ved at sætte ned fra det ene Aar til det andet. Her gør man det mere fast. Bestemmelsen har den gode menneskelige Hensigt, at man ikke i Fremtiden vil lede Folk i Fristelse, at de altsaa bliver nødt til at holde Loven, hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget. Jeg tror, det har meget stor Betydning, at man faar fastere Rammer, end vi har haft hidindtil. Og det tjener i Virkeligheden os alle sammen, hvis vi endelig nu faar en Ordning gennemført, hvorved vi bliver fri for de evindelige Militærdebatter det ene Aar efter det andet.

Saa har vi jo nu en Bestemmelse — som antagelig alle det høje Tings Medlemmer erindrer —, hvorefter der skal anvendes i en tiaarig Periode 3 Mill. Kr. aarlig til ekstra Anskaffelser til Hæren. Dette Beløb blev for indværende Finansaar nedsat til 1 Mill. Kr. Jeg mener, at man bør slette denne Bestemmelse om de 30 Mill. Kr., og det er der taget Hensyn til i Lovforslaget, idet der nemlig i Beløbet 4,3 Mill. Kr. til Vedligeholdelse af Hærens Krigsmateriel, Forbrug af Øvelsesammunition m. v. samt Erstatning for forældet Materiel er medregnet 1,5 Mill. Kr. til ekstraordinære Anskaffelser, og saa kan man, mener jeg, undvære Bestemmelsen om de 30 Mill. Kr.

Jeg kommer saa til det økonomiske Resultat. For Hærens Vedkommende er Budgettet paa ca. 24 Mill. Kr., for Flaadens 13,1 Mill. Kr. og for Luftvaabenet 3,1 Mill. Kr. Lægger man de tre Tal sammen, faar man til Resultat 40,2 Mill. Kr., som altsaa bliver de virkelige Militærudgifter. Jeg ser naturligvis her bort fra Pensionering og fra Forrentning og Amortisation af Hærens og Marinens Ejendomme. Nu skal jeg i det hele taget ikke komme ind paa ret mange Tal — det har vi været saa tidt —, men hvis vi sammenligner det nævnte Beløb 40,2 Mill. Kr., som altsaa herefter bliver de virkelige Militærudgifter, med Statsregnskabet for 1926—27, viser det sig, at der nøjternt beregnet er en Nedgang paa ca. 5 Mill. Kr. Heri er indbefattet f. Eks. den Nedgang i Lønninger, vi fik sidste Aar, og kort sagt alt. Men jeg maa her nævne, at naar man gaar over til en delvis ny Ordning, bliver der i en Overgangstid en hel Del Udgifter, en ret betydelig Sum til at begynde med, men en Sum, der er aftagende i Aarenes Løb, og som til syvende og sidst, naar